

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

27. september 2006*

Kohtuasjas T-153/04,

Ferriere Nord SpA, asukoht Osoppo (Itaalia), esindajad: advokaadid W. Viscardini ja G. Donà,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: A. Nijenhuis ja A. Whelan, keda abistas advokaat A. Colabianchi,

kostja,

mille esemeks on komisjoni otsuste tühistamine, millest teatati 5. veebruari 2004. aasta kirjaga ja 13. aprilli 2004. aasta faksiga ja mis puudutavad komisjoni 2. augusti 1989. aasta otsusega 89/515/EMÜ EMÜ asutamislepingu artikli 85 kohaldamise menetluse kohta (IV/31.553 — keevitatud terasvõrgud) (EÜT L 260, lk 1) hagejale määratud trahvi tasumata osa,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees R. García-Valdecasas, kohtunikud J. D. Cooke ja V. Trstenjak,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. veebruari 2006. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 26. novembri 1974. aasta määrus (EMÜ) nr 2988/74 Euroopa Majandusühenduse transpordi- ja konkurentsieeskirjades ettenähtud menetluste ja sundtäitmise rakendamise aegumistähtaegade kohta (EÜT L 319, lk 1; ELT eriväljaanne 07/01, lk 61) sätestab muu hulgas järgmist:

„Artikkel 4

Sundtäitmise aegumine

1. Komisjoni õigus rakendada otsuseid, millega määratakse trahve, sanktsioone ja karistusmaksid Euroopa Majandusühenduse transpordi- ja konkurentsieeskirjade rikkumise eest, kehtib viis aastat.

2. Aegumistähtaja kulgemine algab lõpliku otsuse tegemise päevast.

Artikkel 5

Sundtäitmise aegumise katkemine

1. Sundtäitmise aegumistähtaja kulgemine katkeb:

- a) teatamise korral otsusest muuta trahvi, sanktsiooni või karistumakse esialgset suurust või otsusest mitte rahuldada sellise muutmise taotlust;
- b) komisjoni või komisjoni nõudel toimuva mõne liikmesriigi mis tahes tegevuse korral, mille eesmärgiks on trahvi, sanktsiooni või karistumakse sundtäitmine.

2. Katkenud aegumistähtaja kulgemine algab uuesti.

Artikkel 6

Sundtäitmise aegumise peatumine

Sundtäitmise aegumistähtaja kulgemine peatub:

- a) määratud maksetähtaja lõpuni [...]"

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

2. Komisjon võttis 2. augustil 1989 vastu otsuse 89/515/EMÜ EMÜ asutamislepingu artikli 85 kohaldamise menetluse kohta (IV/31.533 — keevitatud terasvõrgud) (EÜT L 260, lk 1; edaspidi „keevitatud terasvõrkude otsus“), milles ta tuvastas, et Ferriere Nord SpA on osalenud mitmes rikkumises ühenduse keevitatud terasvõrkude turul, ja määras viimasele trahvi 320 000 eküüd.

3. Vastavalt keevitatud terasvõrkude otsuse artiklile 4 tuli hagejale määratud trahv tasuda kolme kuu jooksul alates nimetatud otsusest teatamisest. Lisaks märgiti otsuses, et alates nimetatud tähtaja lõppemisest on trahvisummale automaatselt lisandunud intressid keevitatud terasvõrkude otsuse vastuvõtmise kuu esimesel tööpäeval eküüdega seotud tehingutelt Euroopa Valuutakoostöö Fondi ettenähtud määras, mida suurendati 3,5 protsendipunkti, st kokku 12,5% võrra.

4. Keevitatud terasvõrkude otsusest teatati hagejale 9. augusti 1989. aasta kirjaga. Kirjas märgiti, et otsuses ettenähtud maksetähtaja lõppemisel nõuab komisjon võla sisse koos alates maksetähtaja lõppemise kuupäevast automaatselt juurde arvestatud intressidega määras 12,5%. Kirjas täpsustati, et otsuse tühistamist taotleva hagi esitamisel kohtusse trahvisummat menetluse lõpuni sisse ei nõuta, kui enne maksetähtaja saabumist on:

„ — [...] võlasummale lisandunud intresse, alates sellest kuupäevast [...] määras [...] 10,5%.

— [...] hiljemalt nimetatud kuupäevaks [...] tähitud kirja teel komisjoni raamatupidamise eest vastutavale ametnikule saadetud lisatud näidisele vastav pangagarantii, mille komisjon on heaks kiitnud ja mis katab nii võla põhisumma kui ka intressid või viivised”.

5 Hageja esitas 18. oktoobril 1989 Esimese Astme Kohtule hagi, milles taotles keevitatud terasvõrkude otsuse tühistamist (kohtuasi T-143/89).

6 Vastavalt hageja juhtnööridele andis Banco di Roma 26. oktoobril 1989 garantii nr 1957 (edaspidi „pangagarantii”), mis vastab komisjoni 9. augusti 1989. aasta kirjale lisatud näidisele, ja võttis järgmise kohustuse:

„[...] käesolevaga kinnitame, et oleme käendajaks Ferriere Nord makse [...] suhtes komisjonile [...]:

— Ferriere Nordile määratud trahvisummas 320 000 eküüd [...]

— summale lisandunud intresside osas, mis on arvatud alates 15. novembrist 1989 kuni trahvisumma tegeliku tasumise kuupäevani intressimääras [...] 10,5%.

Käesolevat kohustust ei saa tühistada komisjoni nõusolekuta [...]

Vajadusel loobub käendaja vastutuse vaidlustamise või jagamise õigusest.

Käesolevat garantiid saab täita teie esimesel nõudmisel, kui tähitud kirjaga on edastatud kohtuasjas Ferriere Nord [...] vs. komisjon tehtud Euroopa Ühenduste Kohtu otsusele vastav koopia.

Iga omavääringus tehtud makse arvutatakse ümber eküudeks tehingule eelneva päeva kursi alusel.

Igasugune vaidlus, mis puudutab käesolevat pangagarantiid, kuulub üksnes Luxembourgis asuva Euroopa Ühenduste Kohtu pädevusse.”

- 7 Esimese Astme Kohus jättis 6. aprilli 1995. aasta otsusega kohtuasjas T-143/89: Ferriere Nord vs. komisjon (EKL 1989, lk II-917) eespool punktis 5 nimetatud hagi rahuldamata.
- 8 Hageja esitas 19. juunil 1995 selle otsuse peale apellatsioonkaebuse. Euroopa Kohus jättis 17. juuli 1997. aasta otsusega kohtuasjas C-219/95 P: Ferriere Nord vs. komisjon (EKL 1997, lk I-4411) apellatsioonkaebuse rahuldamata.
- 9 Hageja palus 28. juuli 1997. aasta kirjas komisjonil kaaluda trahvisumma ja intresside vähendamist. Hageja väitis, et tulenevalt Itaalia liiri märkimisväärsest devalveerumisest, mis toimus keevitatud terasvõrkude otsuse tegemise kuupäeva ja eespool punktis 8 nimetatud 17. juuli 1997. aasta kohtuotsuse Ferriere Nord vs. komisjon vahel, samuti tulenevalt peaaegu kaheksa aastat väldanud kohtumenetluse

pikkusest, ei ole õiglane nõuda temalt keevitatud terasvõrkude otsusega määratud trahvi põhisumma ja intresside tasumist täies ulatuses.

- 10 Komisjon jättis 11. septembri 1997. aasta kirjas, millest teatati 18. septembril 1997, hageja nõude rahuldamata.
- 11 Hageja palus 2. detsembri 1997. aasta tähitud kirjas, mis saabus komisjoni 10. detsembril 1997, viimasel veel kord uurida tema taotlust eelkõige seetõttu, et Itaalia liiri väljaviimine Euroopa rahasüsteemist, mis tõi kaasa selle devalveerumise, ei olnud pangagarantii andmise kuupäeval ette nähtav.
- 12 Samas kirjas viitas hageja muu hulgas sellele, et ta on tasunud 483 840 000 Itaalia liiri, mis vastab trahvisummale, mis 1989. aastal kehtinud vahetuskursi järgi on 320 000 eküüd. See summa kanti 15. detsembril 1997 komisjon arveldusarvele väärtuses 249 918 eküüd.
- 13 Komisjon 2. detsembri 1997. aasta kirjale ei vastanud.
- 14 Komisjon teatas 5. veebruari 2004. aasta kirjas (edaspidi „5. veebruari 2004. aasta kiri”) hagejale, et viimase poolt 27. veebruaril 2004 tasumisele kuuluv summa on 564 402,26 eurot (s.o trahvi põhisumma 320 000 eküüd, millest on maha arvatud 15. detsembril 1997 tasutud 249 918 eküüd ja millele on lisandunud intressid perioodi 17. november 1989 — 27. veebruar 2004 eest). Komisjon kohustas hagejat tasuma võla niipea kui võimalik ja märkis, et pärast makse tegemist on ta nõus loobuma oma nõudest pangagarantii osas.

- 15 Hageja vastas komisjonile 25. veebruari 2004. aasta kirjas, et 5. veebruari 2004. aasta kirjas esitatud nõuded olid põhjendamatud ja hilinenud. Hageja toob eelkõige esile, et määruse nr 2988/74 artiklis 4 ette nähtud viieaastane sundtäitmise aegumistähtaeg lõppes 18. septembril 2002 ning et neil asjaoludel ei saa komisjon temalt enam nõuda võla tasumist ega pangagarantii täitmisele pööramist.
- 16 Komisjon vastas hagejale 13. aprilli 2004. aasta faksiga (edaspidi „13. aprilli 2004. aasta faks”), et mis puudutab määruse nr 2988/74 artiklis 4 ette nähtud aegumist, siis antud juhul ei ole see säte kohaldatav pangagarantii olemasolu tõttu, millele võib igal hetkel tugineda ja mis toimib esialgse maksena, mistõttu sundtäitmine ei ole vajalik. Komisjon tunnistas samuti, et ta ei tuletanud hagejale võla tasumist meelde pärast keevitatud terasvõrkude otsuse kinnitamist Euroopa Kohtu poolt ja nõustus peatama intresside arvestamise viis kuud pärast nimetatud kohtuotsuse väljakuulutamise kuupäeva, s.o 17. detsembril 1997. Sellest järeldub, et komisjon ei nõudnud hagejalt enam 5. veebruari 2004. aasta kirjas märgitud 564 402,26 euro tasumist, vaid üksnes 341 932,32 euro tasumist. Viimasena märkis komisjon, et kui võlga ei tasuta enne 30. aprilli 2004, siis kasutab ta võla katteks pangagarantiid.

Menetlus ja poolt nõuded

- 17 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 23. aprillil 2004.
- 18 Ettekandjaks oleva kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (esimene koda) avada suulise menetluse. Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu suulistele küsimustele kuulati ära 7. veebruari 2006. aasta kohtuistungil.

19 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada 5. veebruari 2004. aasta kirjas ja 13. aprilli 2004. aasta faksis sisalduvad otsused (edaspidi „vaidlustatud otsused”);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

20 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

- esimese võimalusena tunnistada hagi vastuvõetamatuks osas, milles see põhineb EÜ artiklil 230;
- teise võimalusena jätta hagi põhjendamatusse tõttu läbi vaatamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Poolte argumendid

Vastuvõetavus

21 Komisjon taotleb esimese võimalusena käesoleva hagi vastuvõetamatuks tunnistamist põhjusel, et vaidlustatud otsused ei kujutanud endast EÜ artikli 249 mõttes otsuseid, mis hagejat kahjustavad. Järelikult ei saa vaidlustatud otsuseid vaidlustada.

- 22 Vaidlustatud otsused kujutavad endast üksnes üleskutset tasuda keevitatud terasvõrkude otsusest ja 11. septembri 1997. aasta kirjast tuleneva võla tasumata osa ja võrreldes varasemate otsustega, mida nad üksnes kinnitavad ja mille alusel on määratud trahv, ei too need kaasa mingisuguseid täiendavaid õiguslikke tagajärgi, v.a osas, mis puudutab 13. aprilli 2004. aasta faksis (eespool punkt 16) näidatud intressisummade vähendamist, mida hageja vaidlustanud ei ole.
- 23 Hageja väidab sisuliselt seda, et määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 kohaselt oli aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsuse sundtäitmist, möödunud enne vaidlustatud otsuste vastuvõtmist (vt edaspidi punktid 24–27). Järelikult on komisjon hagejale vaidlustatud otsuste saatmisega, kohustades viimast kustutama võla tasumata osa ja viidates võla mittetasumise korral pangagarantii kasutamisele võla katteks, edastanud mitteametliku maksenõude, mis kujutab endast keevitatud terasvõrkude otsuse ja 11. septembri 1997. aasta kirjaga seoses uut asjaolu. Järelikult ei olnud vaidlustatud otsused nimetatud otsust ja kirja kinnitavad.

Põhiküsimus

- 24 Hageja esitab oma hagi toetuseks ühe väite, mis tuleneb määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 rikkumisest, mis seisnes selles, et aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, oli vaidlustatud õigusaktide vastuvõtmise ajal möödunud.
- 25 Eespool punktis 8 nimetatud kohtuotsuse Ferriere Nord vs. komisjon tegemise päevaks, s.o 17. juuliks 1997, oli keevitatud terasvõrkude otsus lõplikult jõustunud. Seega hakkas viieaastane aegumistähtaeg vastavalt määruse nr 2988/74 artiklile 1 esialgu kulgema nimetatud kohtuotsuse teatavakstegemise kuupäevast. Sama määruse artikli 5 lõike 1 punkti a kohaselt katkes aegumistähtaeg siiski komisjoni

11. septembri 1997. aasta kirja tõttu, millest teatati 18. septembril, mistõttu nimetatud tähtaeg hakkas uuesti kulgema sellest päevast alates. Mistahes muu katkestava või peatava otsuse puudumisel möödus aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, viie aasta pärast, s.o 18. septembril 2002.

- 26 Sellest järeldub, et vaidlustatud otsuste vastuvõtmise kuupäeval oli aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, möödunud mitte üksnes hageja, vaid ka Banco di Roma suhtes.
- 27 Sellega seoses vaidlustab hageja komisjoni argumentatsiooni — mida ta peab kunstlikuks ja ilma igasuguse õigusliku aluseta olevaks, — mille kohaselt määruse nr 2988/74 artikkel 4 ei ole antud kohtuasjas kohaldatav. Ta väidab eelkõige, et kohtupraktika kohaselt on pangagarantii hankimine kõrvalkohustus selles mõttes, et võlgnik võib käendaja poole pöörduda üksnes siis, kui võlg, millele on antud garantii, on sissenõutav (Euroopa Kohtu 15. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-266/01: *Préservatrice foncière TIARD*, EKL 2003, lk I-4867, punkt 29).
- 28 Komisjon väidab, et hageja argument, mis tuleneb määruse nr 2988/74 artikli 4 mõttes aegumistähtaega möödumisest, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, ei ole põhjendatud ning et nimetatud määruse kohaldamine käesolevas kohtuasjas tuleb pangagarantii olemasolu tõttu välistada.
- 29 Komisjon leiab esiteks, et Banco di Roma pangagarantii kasutamise menetlust ei saa samastada keevitatud terasvõrkude otsuse rakendamisega. Käendajaks oleva panga kohustus on lepinguline ja see õigustab iga pangagarantiiid puudutava vaidluse suunamist Euroopa Kohtusse vastavalt EÜ artiklile 238, samas kui hagejat puudutav kohustus tuleneb EÜ artiklist 256.

- 30 Teiseks väidab komisjon, et pangagarantii kujutab endast hageja trahvi tasumise kohustusest eraldiseisvat ja autonoomset kohustust. Ta märgib selle kohta, et pangagarantii tuleb täita komisjoni esimesel nõudmisel, et Banco di Roma kohustus vajadusel loobuma vastutuse vaidlustamisest või jagamisest ning et komisjoni kirjaliku nõusolekuta ei saa nimetatud panga kohustust tühistada. Komisjon järeldab sellest, et tema ja Banco di Roma vaheline õigussuhe ei sõltu selle panga ja hageja vahelisest suhtest.
- 31 Kolmandaks väidab komisjon, et õiguskindluse põhimõtte ei nõua lepingulistele suhetele määruses nr 2988/74 sätestatud aegumise kohaldamist analoogia alusel. Aegumise puhul vastab lepinguline suhe ise õiguskindluse põhimõtte nõudele. Juhul kui kõnealusele pangagarantiile kohaldatakse Itaalia õigust, on aegumistähtaeg kümme aastat. Seega ei ole komisjonil vaja teostada keevitatud terasvõrkude otsuse sundtäitmist, kuna ta võib pangagarantii alusel nõuda võla tasumist Banco di Roma'lt.
- 32 Viimasena väidab komisjon, et tema ja hageja vahelise esialgse õigussuhte pinnalt ei saa pangagarantiid vaadelda kui puhtalt kõrvalkohustust. Selles osas ei ole eespool punktis 27 hageja poolt viidatud kohtuotsus Préservatrice foncière TIARD antud juhul asjassepuutuv, kuna see käsitleb garantiisüsteemi, millega kõnealust pangagarantiid ei saa selle tingimuste iseärasuste tõttu seostada. Lisaks väidab komisjon, et tema huvides ei olnud nõustuda sellise kõrvalgarantiiga trahvi esialgse tasumise asemel.
- 33 Komisjon väidab täiendavalt, et isegi kui määruses nr 2988/74 sätestatud aegumine on pangagarantiile kohaldatav (antud juhul ei ole see nii), tuleb selle garantiiga nõustumist käsitleda määratud maksetähtajana nimetatud määruse artikli 6 punkti a mõttes, mis toob kaasa aegumise peatumise. Selline nõustumine tähendab määratud maksetähtaega mitmel alusel: see vabastab ettevõtja trahvisumma kohesest tasumisest ja võimaldab viimasel tasumist edasi lükata kuni komisjon seda taas

nõuab, ilma et tal oleks kohustus taotleda ühenduse kohtult trahviotsuse täitmise peatamist. Kui pangagarantiid ei tunnustata määratud maksetähtajana, võib see julgustada ettevõtjaid neile määratud trahve tasuma mitte enne, kui viimased on lõplikult jõustunud.

- 34 Komisjon leiab muu hulgas, et pangagarantii kasutamine võla katteks ei kujuta endast avaliku võimu teostamist, mida võib EÜ artikli 230 alusel vaidlustada, vaid lepingulise õiguse teostamist, mille kohtulik kontroll on tänu pangagarantiis sisalduvale vahekohtuklauslile usaldatud ühenduse kohtule. Õigusaktide kohta, mille komisjon vastu võtab lepingulise suhte raames EÜ artikli 238 alusel seoses ühenduse kohtu pädevusega, ei saa põhimõtteliselt esitada samaaegselt tühistamis-hagi EÜ artikli 230 põhjal.
- 35 Komisjon palub „õigluse ja menetlusökonoomia huvides” käesoleva hagi, mille esitas eraisik, Esimese Astme Kohtul ümber kvalifitseerida hagiks, mis on esitatud EÜ artikli 238 alusel, mis puudutab lepingulise garantii kohaldamist.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 36 Kuna hageja kasutas argumenti, mis põhines aegumistähtaja, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, möödumisel määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 mõttes nii seoses vastuvõetavusega, selleks et lükata ümber komisjoni väidet vastuvõetamatuse kohta (eespool punkt 23), kui ka seoses põhiküsimusega (eespool punkt 24), siis tuleb ennekõike kindlaks määrata, kas aegumistähtaeg on möödunud.

Aegumine

- 37 Esiteks tuleb uurida, kas vastab tõele hageja väide, et määruse nr 2988/74 artikli 4 lõige 1 on antud kohtuasjas kohaldatav.
- 38 Selleks tuleb kõigepealt kindlaks määrata, kas vaidlustatud otsused on olemuselt halduslikud või, nagu väidab komisjon, lepingulised.
- 39 Selle kohta märgib Esimese Astme Kohus esmalt, et vaidlustatud õigusaktid viitavad otse, lahtris „Ese”, menetlusele, mis viis keevitatud terasvõrkude otsuse vastuvõtmiseni. Maksmise kohta tehtud ettekirjutus ning selles sisalduv hoiatus pangagarantii kasutamise kohta võla katteks kujutavad endast keevitatud terasvõrkude otsuse sundtäitmise ühte rakendamiskiisi. Seega on vaidlustatud otsused, mis on vastu võetud komisjoni otsuse põhjal EÜ artikli 249 mõttes, halduslikud.
- 40 Kui vastab tõele, et Banco di Roma ja komisjoni vaheline lepinguline õigussuhe, st pangagarantii, tuleneb hageja kohustusest komisjoni ees ja kui nimetatud pangagarantii sisaldab vahekohtuklauslit EÜ artikli 238 mõttes, tuleb muu hulgas siiski meenutada, et 13. aprilli 2004. aasta faks piirdub viitega pangagarantii kasutamisele võla katteks siis, kui hageja nõutud summasid ei tasu, ning et 5. veebruari 2004. aasta kiri pangagarantiid ei maini.
- 41 Esiteks tuleneb sellest, et vastupidiselt komisjoni väidetele ei kujuta käesolev kohtuasi endast pangagarantiil põhinevat lepingulist vaidlust, mis võib viia antud kohtuasjas määruse nr 2988/74 kohaldamise välistamiseni.

- 42 Teiseks kujutab EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi endast hagiliiki, mis on sobiv vaidlustatud õigusaktide õiguspärasuse kontrollimiseks (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 9. juuni 2005. aasta määrus kohtuasjas T-265/03: Helm Düngemittel vs. komisjon, EKL 2005, lk II-2009, punkt 38 ja viidatud kohtupraktika). Seega on käesoleva hagi liigitamine hagina, mis on esitatud EÜ artikli 238 alusel, nagu väidab komisjon, lisaks sellele, et ta on kokkusobimatu hageja hagiavalduses ja tema repliigis otseselt kinnitatud hagi esemega, ka õiguslikult ekslik.
- 43 Seega on tuvastatud, et vaidlustatud otsused, mis on vastu võetud keevitatud terasvõrkude otsuse rakendamise raames, on olemuselt halduslikud.
- 44 Mis puudutab eespool punktides 28–32 esitatud komisjoni argumente, siis piisab nende arvestamata jätmiseks sellest, kui veelkord esile tuua (vt eespool punktid 40 ja 41), et käesoleva hagi ese ei ole seotud pangagarantii kasutamise või katteks.
- 45 Seoses komisjoni argumendiga, mille kohaselt välistab juba üksnes pangagarantii olemasolu hageja ja komisjoni vahelise põhikohustuse puhul määruse nr 2988/74 igasuguse kohaldamise (vt punkt 28 *in fine*), tuleb märkida, et lepingulise suhte olemasolu Banco di Roma ja komisjoni vahel ei saa ära hoida komisjoni õigusele, rakendada sundtäitmise teel keevitatud terasvõrkude otsust, kohaldatava aegumistähtaja võimalikku möödumist nimetatud määruse artiklis 4 ette nähtud tähtaja lõppemisel. Määrus nr 2988/74 on kehtestanud ammendavad normid, mis sätestavad detailselt tähtjad, mille jooksul komisjonil on õigus, piiramata õiguskindluse põhinõuet, täita otsuseid, millega on määratud trahv ettevõtjatele, kelle üle toimub ühenduse konkurentsieeskirjade kohaldamise menetlus (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 19. märtsi 2003. aasta otsus kohtuasjas T-213/00: CMA CGM jt vs. komisjon, EKL 2003, lk II-913, punkt 324).

- 46 Seoses sellega ei ole tähtsust asjaolul, kas pangagarantiid saab käsitleda, nagu väidab hageja, kõrvalisena võrreldes põhikohustusega, mida ta garanteerib või vastupidi, tänu selles sisalduvale esimese nõudmise makseklauslile, autonoomsena (eespool punktid 27 ja 32).
- 47 Järelikult tuleb uurida küsimust, kas aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 mõttes, oli vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal möödunud.
- 48 Vaidlust ei ole selle üle, et komisjoni 11. septembri 1997. aasta kiri, mida on käsitatud eespool punktis 10, oli ainus dokument, mis katkestas aegumise määruse nr 2988/74 artikli 5 mõttes pärast 17. juuli 1997. aasta kohtuotsust (eespool punktis 8 viidatud kohtuotsus Ferriere Nord vs. komisjon).
- 49 Jääb veel üle uurida küsimust, kas aegumistähtaeg, nagu väidab komisjon, peatati põhjusel, et hageja poolt trahvi tasumiseks esitatud pangagarantii korral kujutab komisjoni määratud pikendamine endast sisuliselt maksetähtaega määruse nr 2988/74 artikli 6 punkti a mõttes (eespool punkt 1).
- 50 Seoses sellega tuleb sedastada, et vastus sellele küsimusele ei ole käesoleva kohtuvaidluse huvides määrav.
- 51 Selline peatumine lõppes perioodi lõpus, milleks see oli määratud, nimelt vastavalt komisjoni 9. augusti 1989. aasta kirja (vt eespool punkt 4) sõnastusele kestis see

„kuni kohtumenetluse lõpuni”. Antud juhul lõppes maksekohustuse peatamine Euroopa Kohtu otsuse väljakuulutamise päeval, st 17. juulil 1997 (vt eespool punkt 8), s.o kuupäeval, mil algas aegumistähtaja kulgemine vastavalt määruse nr 2988/74 artikli 4 lõikele 2.

- 52 Järelikult tuleb sedastada, et antud juhul aegumistähtaja kulgemine pärast Euroopa Kohtu 17. juuli 1997. aasta otsust ei peatunud.
- 53 Sellest tuleneb, et vastavalt määruse nr 2988/74 artikli 4 lõikele 1 oli aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise õigusele nimetatud sätte mõttes, möödunud hageja poolt nõuetekohaselt kindlaksmääratud kuupäeval (vt eespool punkt 28), s.o 18. septembril 2002. Järelikult võeti 5. veebruari 2004. aasta ja 13. aprillil 2004. aasta vaidlustatud otsused vastu ja neist teatati hagejale, samas kui komisjoni õigus rakendada keevitatud terasvõrkude otsust oli aegunud.

Vastuvõetavus

- 54 Tuleb meenutada, et iga otsus, mis tekitab tema adressaadi õiguslikus seisundis selge ja lõpliku muutuse, kujutab endast otsust EÜ artikli 249 mõttes (Euroopa Kohtu 31. märtsi 1971. aasta otsus kohtuasjas 22/70: komisjon vs. nõukogu, EKL 1971, lk 263, punktid 33–43, ja 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM vs. komisjon, EKL 1981, lk 2639).
- 55 Aegumisega seotud mõttekäigust (eespool punktid 37–53) tuleneb, et aegumistähtaja möödumise tõttu, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsust, võis hageja alates 18. septembrist 2002 end õiguspäraselt pidada kaitstuks igasuguste nimetatud otsuse täitmist puudutavate komisjoni nõuete eest.

- 56 Vaidlustatud otsustes edastas komisjon hagejale ettekirjutuse tasuda tasumata jäänud summa ja ähvardas teda pangagarantii kasutamisega võla katteks. Vaidlustatud otsused, millega on *a priori* seotud seaduslikkuse presumptsioon, muudavad seega selgelt ja lõplikult tema õiguslikku seisundit ja kujutavad endast otsust EÜ artikli 249 mõttes, mida ei saa käsitleda varasemaid otsuseid kinnitavatena.
- 57 Vastuvõetamatuse vastuväide tuleb seega põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Põhiküsimus

- 58 Aegumisega seotud mõttekäigust (eespool punktid 37–53) tuleneb, et vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal oli aegumistähtaeg, mida kohaldatakse komisjoni õigusele rakendada keevitatud terasvõrkude otsuse, möödunud määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 mõttes.
- 59 Sellest järeldeb, et väide, mis tuleneb määruse nr 2988/74 artikli 4 lõike 1 rikkumisest, on põhjendatud ja vaidlustatud õigusaktid tuleb tühistada.

Kohtukulud

- 60 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud komisjoni kahjuks, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Komisjoni otsused, millest teatati 5. veebruari 2004. aasta kirjaga ja 13. aprilli 2004. aasta faksiga ja mis puudutavad komisjoni 2. augusti 1989. aasta otsusega 89/515/EMÜ EMÜ asutamislepingu artikli 85 kohaldamise menetluse kohta (IV/31.553 — keevitatud terasvõrgud) hagejale määratud trahvi tasumata osa, tuleb tühistada.**
- 2. Mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 27. septembril 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

R. García-Valdecasas